



Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Unió Bírósága
108/21. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY
Luxembourg, 2021. június 22.

A C-682/18. sz. Youtube és a C-683/18. sz. Cyando
egyesített ügyekben hozott ítélet

Az uniós jog jelenlegi állása szerint az online platformok üzemeltetői maguk főszabály szerint nem közvetítik a felhasználók által jogellenesen, online elérhetővé tett szerzői jogi védelem alatt álló tartalmakat

Mindazonáltal ezen üzemeltetők a szerzői jog megsértésével ilyen közvetítést végeznek, ha a platformok pusztán rendelkezésre bocsátásán túl közreműködnek abban, hogy e tartalmakat a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyék

Az első ügy (C-682/18) alapjául szolgáló jogvitában Frank Peterson, egy zenei producer, a német bíróságok előtt a YouTube és képviselője, a Google ellen folytat pert több olyan hangfelvételnek a YouTube-on 2008-ban történt online elérhetővé tétele tárgyában, amelyek állítása szerint különböző jogokkal rendelkeznek. Ezen online elérhetővé tételt e platform felhasználói az ő engedélye nélkül végezték. Sarah Brightman művész „A Winter Symphony” albumának számairól, valamint a „Symphony Tour” turnéjának koncertjei során felvett magáncélú hangfelvételekről van szó.

A második ügy alapjául szolgáló jogvitában (C-683/18) az Elsevier kiadó a német bíróságok előtt a Cyando ellen folytat pert különböző olyan műveknek a Cyando „Uploaded” tárhely- és fájlmegeosztó platformján 2013-ban történt online elérhetővé tétele tárgyában, amelyek az Elsevier kizárólagos jogokkal rendelkeznek. Ezen online elérhetővé tételt e platform felhasználói az ő engedélye nélkül végezték. A „Gray’s Anatomy for Students”, az „Atlas of Human Anatomy” és a „Campbell-Walsh Urology” című művekről van szó, amelyek megtekinthetők voltak az Uploadeden a rehabgate.com, az avaxhome.ws és a bookarchive.ws linkgyűjteményeken keresztül.

Az e két jogvitában eljáró Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) több kérdést terjesztett előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé annak érdekében, hogy a Bíróság pontosítsa többek között az online platformok üzemeltetőinek felelősségét az e platformokon azok felhasználói által jogellenesen, online elérhetővé tett, szerzői jogi védelem alatt álló műveket illetően.

E felelősséget a Bíróság az alapügyek tényállásának idején alkalmazandó, a szerzői jogról szóló 2001/29 irányelv,¹ az elektronikus kereskedelemről szóló 2000/31 irányelv,² valamint a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló 2004/48 irányelvből³ eredő rendszer alapján vizsgálta. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések nem érintik az ezen időszakot követően hatályba lépett, a digitális egységes piacon a szerzői és szomszédos jogokról szóló 2019/790 irányelvvel⁴ bevezetett rendszert.

¹ Az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2001. L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.; helyesbítések: HL 2008. L 314., 16. o.; HL 2014. L 10., 32. o.).

² A belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem, egyes jogi vonatkozásairól szóló, 2000. június 8-i 2000/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv („elektronikus kereskedelemről szóló irányelv”) (HL 2000. L 178., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 25. kötet, 399. o.).

³ A szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló, 2004. április 29-i 2004/48/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2004. L 157., 45. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o.).

⁴ A digitális egységes piacon a szerzői és szomszédos jogokról, valamint a 96/9/EK és a 2001/29 irányelv módosításáról szóló, 2019. április 17-i (EU) 2019/790 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2019. L 130., 92. o.). Ezen irányelv az online platformok üzemeltetői számára új különös felelősségi rendszert hoz létre az e platformok felhasználói által

A nagytanácsban hozott ítéletében a Bíróság többek között úgy ítélte meg, hogy az uniós jog jelenlegi állása szerint az online platformok üzemeltetői maguk nem közvetítik a nyilvánossághoz a felhasználók által jogellenesen, online elérhetővé tett szerzői jogi védelem alatt álló tartalmakat, kivéve ha ezen üzemeltetők a platformok pusztá rendelkezésre bocsátásán túl közreműködnek abban, hogy ilyen tartalmakat a szerzői jog megsértésével a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyenek. Egyébiránt a Bíróság úgy ítéli meg, hogy ezen üzemeltetők az elektronikus kereskedelemről szóló 2000/31 irányelv értelmében mentesülhetnek a felelősség alól, feltéve hogy nem játszanak olyan tevőleges szerepet, amely révén tudomással bírnak a platformjukra feltöltött tartalmakról, vagy azokat ellenőrzik.

A Bíróság álláspontja

Elsősorban a Bíróság azt a kérdést vizsgálja, hogy az olyan videómegosztó platform vagy tárhely- és fájlmesosztó platform üzemeltetője, amely platformon felhasználók védelem alatt álló tartalmakat jogellenesen hozzáférhetővé tehetnek a nyilvánosság számára, a jelen ügyekben szóban forgóhoz hasonló feltételek mellett e tartalmaknak a szerzői jogról szóló 2001/29 irányelv⁵ értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítését” végzi-e. Mindenekelőtt a Bíróság emlékeztet a „nyilvánossághoz közvetítés” fogalmának céljaira és meghatározására, valamint az e fogalom egyedi értékelése keretében figyelembe veendő kiegészítő kritériumokra.

Így a Bíróság e kritériumok között hangsúlyozza a platform üzemeltetője által játszott megkerülhetetlen szerepet és beavatkozásának szándékos jellegét. Ugyanis ezen üzemeltető „közvetítést” valósít meg akkor, amikor magatartása következményeinek teljes tudatában, közvetítőként jár el ügyfelei irányában a védelem alatt álló művet tartalmazó, sugárzott műsor hozzáférhetővé tételével, főként olyan esetben, amikor e beavatkozás hiányában ügyfelei elvileg nem tudnák a sugárzott művet élvezni.

Ebben az összefüggésben a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az olyan videómegosztó platform vagy tárhely- és fájlmesosztó platform üzemeltetője, amelyen felhasználók védelem alatt álló tartalmakat jogellenesen hozzáférhetővé tehetnek a nyilvánosság számára, nem végzi e tartalmaknak a szerzői jogi irányelv értelmében vett „nyilvánossághoz közvetítését”, kivéve ha a platform pusztá rendelkezésre bocsátásán túl közreműködik abban, hogy ilyen tartalmakat a szerzői jog megsértésével a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyenek.

Ez az eset áll fenn különösen akkor, ha ezen üzemeltető konkrétan tudomással bír a védelem alatt álló tartalom platformján való jogellenes hozzáférhetővé tételéről, és azt haladéktalanul nem törli vagy az ahhoz való hozzáférést haladéktalanul nem szünteti meg, vagy ha az említett üzemeltető – noha tudja vagy tudnia kellene, hogy általában véve a platformján keresztül annak felhasználói védelem alatt álló tartalmakat tesznek jogellenesen hozzáférhetővé a nyilvánosság számára – nem hajtja végre azon megfelelő műszaki intézkedéseket, amelyek egy szokásos gondossággal eljáró gazdasági szereplőtől ebben a helyzetben elvárhatók annak érdekében, hogy hitelesen és hatékonyan lépjen fel a szerzői jogok e platformon való megsértése ellen, vagy ha részt vesz a jogellenesen nyilvánossághoz közvetített védelem alatt álló tartalmak kiválasztásában, a platformján kifejezetten ilyen tartalmak jogellenes megosztására szolgáló eszközöket biztosít, vagy tudatosan elősegíti az ilyen megosztásokat, amit bizonyíthat az a körülmény, hogy az üzemeltető olyan üzleti modellt fogadott el, amely arra ösztönzi a platformja felhasználóit, hogy azon jogellenesen védelem alatt álló tartalmakat közvetítsenek a nyilvánossághoz.

jogellenesen, online elérhetővé tett művek tekintetében. Ezen irányelv, amelyet az egyes tagállamoknak legkésőbb 2021. június 7-ig kell átültetniük a nemzeti jogukba, többek között azt írja elő ezen üzemeltetők számára, hogy a jogosultaktól engedélyt szerezzenek például felhasználási szerződés megkötése révén a platformjuk felhasználói által online elérhetővé tett művekre vonatkozóan.

⁵ A szerzői jogról szóló 2001/29 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése. E rendelkezés értelmében a tagállamok a szerzők számára kizárólagos jogot biztosítanak műveik vezetékessé vagy vezeték nélküli nyilvánossághoz közvetítésének engedélyezésére, illetve megtiltására, beleértve az oly módon történő hozzáférhetővé tételt is, hogy a nyilvánosság tagjai a hozzáférés helyét és idejét egyénileg választhatják meg.

Másodsorban a Bíróság azt a kérdést vizsgálja, hogy az online platformok üzemeltetője mentesíthető-e az elektronikus kereskedelemről szóló irányelv⁶ által előírt, azon védelem alatt álló tartalmakért való felelősség alól, amelyeket a felhasználók a platformján keresztül jogellenesen közvetítenek a nyilvánossághoz. Ebben az összefüggésben a Bíróság azt vizsgálja, hogy az ezen üzemeltető által játszott szerep semleges-e, azaz hogy magatartása pusztán technikai, automatikus és passzív jellegű-e, amely az általa tárolt tartalmakról való tudomás vagy e tartalmak ellenőrzésének hiányát vonja maga után, vagy éppen ellenkezőleg, az említett üzemeltető olyan tevőleges szerepet játszik, amely révén tudomással bír e tartalmakról, vagy azokat ellenőrzi. E tekintetben a Bíróság úgy ítéli meg, hogy ezen üzemeltető mentesülhet a felelősség alól, feltéve hogy nem játszik olyan tevőleges szerepet, amely lehetővé tenné számára a platformjára feltöltött tartalmakról való tudomást, vagy e tartalmak ellenőrzését. A Bíróság e tekintetben pontosítja, hogy ahhoz, hogy e rendelkezés alapján kizárható legyen az ezen irányelv által előírt felelősség alóli mentesülés, az ilyen üzemeltetőnek tudomással kell bírnia felhasználóinak a platformjára feltöltött védelem alatt álló tartalmakra vonatkozó konkrét jogellenes cselekményeiről.

Harmadsorban, a Bíróság pontosítja azon feltételeket, amelyek mellett a szerzői jogról szóló 2001/29 irányelv⁷ értelmében a jogosultak az online platformok üzemeltetőivel szemben ideiglenes intézkedést eszközölhetnek ki. Ily módon úgy ítéli meg, hogy ezen irányelvvel nem ellentétes, ha a nemzeti jog értelmében valamely szerzői jog vagy szomszédos jog jogosultja csak akkor eszközölhet ki ideiglenes intézkedést az olyan üzemeltetővel szemben, amelynek a szolgáltatását harmadik személy a jogosult jogának megsértése céljából anélkül vette igénybe, hogy ezen üzemeltető az elektronikus kereskedelemről szóló 2000/31 irányelv⁸ értelmében tudomással bírt volna e jogsértésről, ha a bírósági eljárás megindítása előtt ezen üzemeltetőt e jogsértésről előzetesen értesítették, és ezen üzemeltető haladéktalanul nem távolította el a szóban forgó tartalmat vagy nem szüntette meg az ahhoz való hozzáférést, és nem gondoskodott arról, hogy ilyen jogsértésekre újból ne kerüljön sor.

Mindazonáltal a nemzeti bíróságok feladata, hogy az ilyen feltétel alkalmazása során meggyőződjenek arról, hogy az nem kisélteti a jogsértés tényleges megszüntetését, aránytalan kárt okozva ezzel a jogosultnak.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtófelelős: Lehoczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

⁶ Az elektronikus kereskedelemről szóló 2000/31 irányelv 14. cikkének (1) bekezdése. E rendelkezés szerint ha az információs társadalommal összefüggő olyan szolgáltatásról van szó, amely a szolgáltatás igénybe vevője által küldött információ tárolásából áll, a tagállamok biztosítják, hogy a szolgáltatót ne terhelje felelősség a szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére tárolt információért, azzal a feltétellel, hogy a szolgáltatónak nincsen tényleges tudomása jogellenes tevékenységről vagy információról, és – ami a kárigényeket illeti – nincsen tudomása olyan tényekről vagy körülményekről, amelyek nyilvánvalóan jogellenes tevékenységre vagy információra utalnak, vagy a szolgáltató, amint ilyenről tudomást szerzett, haladéktalanul intézkedik az információ eltávolításáról vagy az ahhoz való hozzáférés megszüntetéséről.

⁷ A szerzői jogról szóló 2001/29 irányelv 8. cikkének (3) bekezdése. E rendelkezés szerint a tagállamok biztosítják, hogy a jogosultak kérelmezhessek az ideiglenes intézkedést olyan közvetítő szolgáltatókkal szemben, akiknek a szolgáltatásait harmadik személy szerzői jog vagy szomszédos jogok megsértése céljából veszi igénybe.

⁸ Az elektronikus kereskedelemről szóló 2000/31 irányelv 14. cikke (1) bekezdésének a) pontja.